

[Finansministeren.]

met, er man dårligere stillet, end man ellers ville være, og det er det, vi søger at tage hensyn til ved hustrufradraget. Jeg kan godt dele det ærede medlems betragtning, at begrundelsen herfor er, at hustruens arbejde i hjemmet er af en produktiv værdi. Nu er det desværre sådan, at vi ikke er i stand til økonomisk at måle værdien af hustruens arbejde; men vi går ud fra, at det arbejde, som hun ikke er i stand til at udføre i hjemmet på grund af sit selverhverv, må hun have fremmede til at udføre, og det er derfor, vi sætter hustruens fradrag i relation til den udgift, man har i hjemmet til fremmed medhjælp på grund af hustruens selverhverv. Hvordan man så skal sætte grænsen, og hvordan kriterierne skal være, er altid vanskeligt at afgøre, og det må blive noget af en skønssag.

Det ærede medlem var imod den son- dring, vi gør, mellem familier med børn og familier uden børn — enkelte af de ærede ordførere var inde på det samme. Når vi har gjort det, er det naturligvis ud fra det synspunkt, at hustruens selverhverv bety- der en større byrde for familien, hvis der er børn; så er hun vanskeligere at erstatte i hjemmet, det er vanskeligere for hende at være hjemmefra, og den erstatning, der skal til i form af fremmed hjælp, er dyrere, og den bliver ikke så effektiv. Det er det hen- syn, der har ført os til denne son- dring, men det kan vi forøvrigt tale nærmere om.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt- Tarps bemærkninger om selvangivelserne kan vi måske også diskutere. Jeg synes ikke, det er mere end rimeligt, at man skal ind- give en begæring, hvis man vil indgive sel- vangivelse, men vi har lavet en lempelig bestemmelse for det tilfælde, at hustruen har indsendt en sådan begæring; men for- tryder det og alligevel ikke udnytter til- ladsen.

Når det ærede medlem dernæst ville have den bestemmelse ind, at hustruen skal være medunderskriver, vil jeg gerne sige, at jeg tror, man skal tænke sig godt om, inden man gennemfører en sådan regel, for den medfører, at hustruen får det fulde ansvar, sådan som manden har det i dag. Mange hustruer ville sikkert have sig fra- bedt at få denne pligt og det medansvar, som underskriften medfører. Derfor tror jeg, vi foreløbig skal blive stående ved den sidste ligningslovs bestemmelse.

Spørgsmålet om et særligt fradrag for enlige mødre er noget, vi har overvejet i regeringen. Det kan vi måske drøfte, når sagen til sin tid kommer til behandling.

Jeg anbefaler lovforslaget til velvillig overvejelse, når en sådan realbehandling til sin tid kan finde sted.

Hans Knudsen: Der er ikke grund for mig til at forlænge denne debat om hele denne række af problemer, der er rejst under denne første behandling. Som allerede fremhævet er der enighed om, at forslaget ikke når længere i denne samling, og så må udvalgsarbejdet og forhandlingerne vente til efter valgene. Jeg forstod, at de øvrige ærede ordførere og den højtærede finansminister var enige heri. Nu er ret- ningslinierne trukket op, og det har sel- følgelig sin værdi, at befolkningen kender partiernes stilling til skattereformerne og specielt til de reformer, som må være på- krævede. Jeg vil dog gerne understrege, at jeg i hvert fald ikke har fundet, at der under denne første behandling er blevet kastet mere lys over regeringspartierne stilling til de forskellige problemer, som ikke er blevet klarlagt ved dette reformforslag.

Løvrigt har jeg kun et par bemærkninger at tilføje. Når såvel det ærede medlem hr. Edvard Sørensen som det ærede medlem hr. Poul Møller vil se vor modstand mod lettelse for de store formuer som en modstand i det hele taget mod den private opsparing — det var vel nærmest det ærede medlem hr. Poul Møller, der var inde på denne argumentation —, er det naturligvis helt forkert. Vi har ikke protesteret mod, at man hæver den nuværende grænse ved de 20 000 kr. for formueskatten, tværtimod. Det, vi har protesteret imod, er at lade formuer helt op til en halv mill. kr. få lettelse på bekostning af de hårdt ramte mellemindtægter. Den højtærede finans- minister forklarer, at man nok kan diskutere bundgrænsen på de 100 000 kr., men fra denne bundgrænse skal der være en vis aftrapning op efter. Denne aftrapning er imidlertid ikke en lille aftrapning, men en aftrapning, der går fra 100 000 kr. op til 500 000 kr., og som giver disse formuer en lettelse på 15 mill. kr. Jeg vil gerne under- strege, at vi mener, det er nødvendigt først og fremmest at lette de små sparere, og dem letter man ikke på denne måde, specielt ikke når man gennemfører lettelse for